

212

Preotul și societatea de azi.

De Grigorie Episcopul Aradului.

VI.

Vinovății preoțești.

Ură împotriva preoților poartă numai necredincioșii. Dar se poate întâmpla că purtarea rea a preotului a produs necredința, atunci preotul să nu se mire că este urgisit.

Oricât ar urî cineva pe preot, chiar pe nedrept, preotul niciodată nu trebuie să ațâțe ura celor ce nu-l văd cu ochi buni. Farizeii urau pe Iisus; Irod ură pe Ioan Botezătorul, dar nici Mântuitorul, nici Ioan Botezătorul nu au alimentat ura prigonitorilor lor.

Înțeleg ca cineva pentru dreptate să sufere și să se adeverească cuvintele Domnului: „Și vă vor gonî, dându-vă la adunări și în temnițe“ (Luca 21 v. 12).

Lumea de azi, cu psihologia ei specifică și cu privirile ei spre cele materiale, este susceptibilă de orice critică și de aceea mulți preoți cad de acord să nu biciuiască nedreptățile, furturile, jafurile în averea publică, minciuna fășișă, înșelăciunea și alte păcate. Această preoți mulți nu o combat de loc sau numai superficial, din calcul, din prudență. Și, firește, în asemenea împrejurări, furul, hoțul, tâlharul primește curaj.

Alți preoți nu prea cumpenesc ceea ce fac în privința moralei. Fie cât de pușini aceștia, fie numai doi sau trei la o mie, trebuie să știe că cu cât poziția cuiva este mai cu autoritate, răspunderea lui este cu atât mai mare! Dacă Hristos a numit: „povățuitori orbi“, pe cei ce numai cu cuvântul îndrumau pe calea răului, vă puteți imagina care trebuie să fie epitetul pe seama preoților cari cu fapta smintesc poporul.

Câți preoți nu sunt însă dintre aceia, cari nu știu cum trebuie să mustre. Fără să-și dea seama, ei jignesc personal pe cei ce le greșesc. Dar chiar să fie preotul jignit; el trebuie să mustre părintește. Din amvon să nu facă aluziuni și ieșiri ironice și transparente; să nu facă referiri cu înțelesuri la fizicul, la scăderile trupești și sufletești ale celui vinovat, ci să aibe în vedere cuvintele sfântului Pavel: „Iar slugii Domnului nu i se cade să se sfădească, ci blând să fie către toți, învățător, suferitor, cu blândețe certând pe cei ce stau împotriva“ (II. Tim. 2 v. 24).

Chiar în fața celor mai mari păcătoși preotul să nu uite că este chemat a îndruma și a salva, iar nu pentru a jigni. El e chemat a biciui păcatele, iar nu pe om personal. Atât de mare e dorința mea ca preoții să-și noteze acest adevăr, prin care vor apropia și pe cei mai renitenți. Căci mare e puterea preotului. Și fiindcă pildele zidesc, iată aduc aici o pildă sguuitoare:

Fostul ambasador al Franței, la Petrograd, dl Maurice Paleologue, în cartea sa: „Imperiul țarului în marele războiu, istorisește, că Marele duce Serghie Alexandrovici, fiul al pătrulea al împăratului Alexandru II., a fost numit în anul 1891 guvernator suprem al Moscovei. Acest guvernator în anul 1905 a fost ucis mișelește de teroristul Kaljaev. Soția guvernatorului cu toate acestea, bună creștină fiind, ar fi iertat pe criminalul Kaljaev, dacă acesta s'ar fi pocăit creștinește. S'a dus în temniță la criminal, cu Evanghelia în mână, zicându-i: Dacă Dia nicidecum nu-mi dai posibilitatea să-ți salvez viața, și deoarece nu peste multă vreme vei ajunge în fața lui Dumnezeu, lasă ca să-ți salvez cel puțin sufletul. Iată aici Evanghelia; promite-mi că o vei citi cu atenție până în minutul morții“.

Nici aleasa alitudine a marei principese nu l-a clătinat pe atentator din cerbicia lui.

Dar înainte de a fi executat, — iată că-l schimbă preotul. „Când locșitorul prim-procurorului de stat, Feodorov, a părăsit celula, a intrat un preot. Prisonierul l-a primit cu blândețe, dar a refuzat mângăierea religioasă: — „Am încheiat toate socotelile mele cu viața, — zise preotului —; n'am nevoie nici de rugăciunile, nici de tainele D-tale; sunt creștin și cred în Duhul sfânt, pe care-l simt în mine neîncetat; sunt sigur că nu mă părăsește și aceasta îmi ajunge“.

Când preotul plin de dragoste l-a rugat să-i îngăduie a-și face datoria de preot, Kaljaev i-a spus: „*Bunătatea D-tale mă emoționează. Îngăduiește-mi să te îmbrățișez.*“ — Și preotul s'a îmbrățișat cu criminalul!!!

Câte nu ar fi de spus în privința aceasta! Noi preoții, crainicii idealismului, putem face minuni!!! Putem înlănzi firea oamenilor, putem spori bunătatea în lume, dacă ne ferim de vinovățiile preoțești, cu cari alungăm lumea, o facem necredincioasă și neîncrăzătoare în lucrarea noastră. Anarhiștii, socialiștii, comuniștii, francmazonii veritabili, liber-cugetătorii, ne urăsc fără motive, deci să ne fie destul cu aceștia și de aceea așa să ne purtăm, ca să putem zice cu inima curată: „M'a urât în zadar!“

Nu pot să nu reîmprospătez aici cazul profesorului Dr. Tiron dela Iași, care înainte de 1911 prelindea suprimarea sfeștaniei la începerea cursurilor universitare. În anul 1911 răposatul arhiepiscop Teofil Mihăilescu a scris cartea: „*Polemice*“ (128 pag.) în care combate pe doctorul Tiron și părerea lui că preotul român ar fi un spoliator. Răposatul arhiepiscop, apărând pe preot, zicea între altele că preotul „de multe ori se culcă în tindă sau pe prisma casei, pentru a nu deștepta soția și copiii la un caz de chemare grabnică în popor, ca să-i iconomisească.... și muncește la câmp alături cu țaranul, dându-i pildă de muncă cinstită.“ (p. 23)

Răposatul arhiepiscop arată cum tinerii intelectuali, cari veneau dela studii din Apus, au venit acasă cu părerea, că conducătorii bisericești sunt vrășmași ai avânturilor mari naționale.

Astfel acești tineri, sprijiniți de politicianismul ostil bisericești, au sădit în inimile plâpânde numai germenii urei față de Biserică. Preoții nu puteau apăra nimic, căci nu aveau nici un sprijin moral și material și astfel s'au văzut siliți să se arunce în valurile politicianismului. Și totuși răposatul arhiepiscop îndemna la rezistență față de atacurile vrășmașe, aducând aminte tinerilor studenți teologi să nu uite că:

crența creștină ortodoxă este cel dintâi tezaur pe care l-am primit dela strămoși“ (p. 119).

Eram student la teologia din Sibiu când am citit cartea părintelui Teofil și ea m'a impresionat. Azi avem și noi tineri în Apus. Înțeleg biserica. Ea nu poate fi acuzată că ar opri progresul. *Dimpotrivă. Deci societatea românească să-și aducă aminte că odinioară Ebreii au plâns amar în captivitatea babilonică după Sionul lor. Nu dorim să se întâmple la noi ceea ce este în Rusia și de aceea până este vreme toți factorii cu cădere să ne ajute ca să ne putem face datoria.*

Preotul nostru materializează se află în o stare umilitoare. El trebuie ridicat, în școală, în armată, în spitale trebuie să i se dea un rol mare!! Instituțiile bisericești, tipografiile, mănăstirile, școlile teologice, internatele trebuie ajutate. Atunci preotul va desvolta o muncă mai intensivă, și va scădea simșitor numărul bârfitorilor.

Mai ales dacă vom fi fericiți să colaborăm mai simșitor cu școala, și cu iubita noastră armată. Colaborarea aceasta ne-ar da avânturi nebănuite.

VII.

Cum vom pregăti preoți destoinici.

Un tânăr, care merge pe cariera de medic, în primul rând trebuie să aibă, fără îndoială, dragoste pentru această carieră. Dar atâta nu-i destul. Tânărul acesta trebuie să aibă o *memorie bună* și un spirit de analiză pronunțat, fiindcă aceste însușiri îi vor trebui mai mult în cariera lui.

Dar dacă medicul viitor va trebui să-și însușească bine toate părțile constitutive ale corpului omenesc, mici și mari, la disecția celor morți, viitorul preot, care toată viața lui se va ocupa cu analiza sufletelor, va trebui să aibă o pronunțată înclinare pentru a ști trata tainele sufletului omenesc și a cunoaște toate resorturile lui, ce influențe îl ridică și cari influențe îl coboară.

Preoția chiar așa reclamă omul întreg ca și medicina.

Nu este destul deci să deschidem porțile școalelor teologice, unde se cresc viitorii preoți, ci trebuie să examinăm minuțios cine intră acolo și ce însușiri are, fiindcă un lucru să ni-l însușim bine: natura nu se poate forța.

Un tânăr, care intră în școala teologică cu alte gânduri decât a se face cu trup și suflet preot, mai mult va strica decât va folosi în datoria sufletească.

«Mulți chemați pușini aleși».

Dela început trebuie să mărturisim că, fără

concursul societății, dar mai ales, fără concursul părinților, cari își cunosc bine copiii, nu vom reuși niciodată să ne creăm un contingent de preoți cari să corespundă frumosului rol de preot. Un lucru esențial este deci alegerea minuțioasă a materialului brut care intră în școala lui Hristos.

Cu cât vom fi mai norocoși la această gândire, cu atât vom putea să deslegăm problema de a avea preoți la înălțime. Nu este iertat să ne înșelăm asupra sarcinilor extrem de grele cari cad pe umerii preoților de azi.

Dacă preotul zilelor de azi trebuie să fie sănătos la trup, ca să poată rezista cât mai mult boalelor și ostenețelor, cu atât trebuie să fie mai sănătos la suflet, fiindcă calea lui de toate zilele îl duce în mijlocul tuturor ispitelor, conflictelor și supărărilor omenești.

Precum medicul trebuie să meargă în mijlocul celor mai primejdioși bolnavi, ca să-i vindece, așa și preotul nu poate ocoli pe cei mai păcătoși și disprețuiți oameni, ca să-i aducă la calea adevărată.

De aceia să mergem cu ochii deschiși și să nu ne facem iluzii că pe oricine putem investi cu darul de preot și apoi să-i cerem să ducă toate sarcinile întreaga lui viață când, Doamne ferește, el dela început nu s'ar arăta apt și i-ar lipsi puterile trupesti și sufletești.

Pentru noi, s'o spunem dela început, este esențial pe ce fundament trupesc și sufletec vrem să zidim preoția.

Preot, adevărat preot, nu poți să fii dacă nu ai anumit dar special, vocațiune, talent. Ținem să explicăm în puține cuvinte ce înțelegem sub acest dar natural deosebit, pe care trebuie să-l aibă preotul deacasă. Vrabia este tot așa o făptură a lui Dumnezeu ca și privighitoarea și totuși câtă deosebire în daruri! Cea din urmă farmecă și ridică cu glasul ei frumos și atrage toată lumea, pe când vrabia, mai puțin dotată dela Dumnezeu, nu poate face niciodată rolul privighitoarei.

Se cere imperios ca preotul și ca om să fie îndeosebi dotat dela Dumnezeu, fiindcă iată ce zice Grigorie cel Mare în vestitele sale reguli pastorale:

«Arta artelor este conducerea sufletelor. Cine nu ar ști, că ranele sufletești zac mai adânc ca ranele dinlăuntru omului! Și cu toate astea nu pregetă unii oameni să se dea de medici sufletești, fără să cunoască legile sufletești, deși altcum s'ar rușina să se prezinte ca medici trupesti fără să cunoască puterea medicamentelor¹⁾».

Societatea românească, în acelaș timp când se arată nemulțumită de preoții, pe care îi are, trebuie să simtă obligamentul de a pune prin fiii săi aleși astfel de material la dispoziția Bisericii, din care apoi aceasta cu grijă multă poate să scoată preoți moderni.

Tot Grigorie cel Mare spune în cartea citată următoarele:

«Unii studiază cu deosebită grijă legile vieții spirituale, dar cele înțelese cu mintea, în viață le calcă cu picioarele. Ușor învață unii cele înșușite prin intuiție fără vreun exercițiu, iar apoi combat cu fapta ceace predică cu cuvântul¹⁾».

Iată că viitorii preoți este bine să fie recrutați din familiile, unde domnește sfințenia caracterului în urma unei creșteri bune.

Un Ioan Hrisostom, un Vasile cel Mare, un Grigorie cel Mare, au fost născuți din familii bune, din părinți, cari au dat cea mai mare îngrijire creșterii copiilor lor, întărindu-i în virtute și infiltrând în ei scârba față de păcat.

Preotul poate fi *crinul societății*, oglinda tuturor virtuților, numai dacă aduce și de acasă dela părinții săi un capital mare, gata. *Trebuie societatea românească* să admită că cei patru sau șase ani de studii teologice nu sunt îndesulători pentru formarea preotului. Dacă societatea ar releva cu plăcere cusururile preotului, atunci ea se descopere pe sine însăși, fiindcă preoții sunt numai ramură a pomului neamului, care și dânsa își ia hrana și modelul de a se comporta în viață dela societatea în care trăiește.

Preot destoinic nu poate nimeni să fie fără o întinsă cultură generală și profesională. Lumea laică crede de obicei că preotul este cel mai scutit de muncă dintre toți intelectualii, fără să-și deie seama ce studiu greu trebuie să săvârșească preotul toată viața lui, dacă vrea să fie adevărat preot.

Dacă alți intelectuali la un timp al vieții lor se pot odihni și nu mai sunt obligați să studieze înainte, preotul trebuie să studieze până la moarte. Pentru el, cultivarea de sine este o condiție sine qua non.

Tot Grigorie cel Mare îndeamnă să se fe-rească de preoție acei oameni, cărora adevărul vecinic ar putea să le vorbească cu cuvintele profetului: «Ceice umblau cu legea nu mă cunoșteau pe mine» (Ieremia 2, 8). Dacă orb pe orb conduce, amândoi cad în groapă (I Cor. 4, 18). Sf. Scriptură, cuvântul lui Dumnezeu, este tot mereu atacată, pervertită și calomniată de rătăciți, speculanți și răutăcioși și preotul trebuie să fie un neadormit străjer al cuvântului dumne-

¹⁾ Bibliothek der Kirchenväter, Thalhofer vol. 1. p. 330-31.

¹⁾ Bibliothek der Kirchenväter, op. citat p. 331-332.

zeesc, lămurindu-l și nelăsând să cadă rugina ignoranței asupra lui. Nu este de disprețuit paza celei mai alese hrane sufletești. Medicii trebuie să grijească de igiena trupezască a poporului, ca să nu vie epidemiile. Și preotul trebuie să fie medicul sufletesc, care trebuie să ferească turma de epidemiile sufletești. *Iată pe preot ca o sentinelă neadormită la tezaurul sufletesc al neamului, la evanghelie.* Dar preotul trebuie să fie înarmat și cu o cultură generală. Știința, arta, gustul societății se schimbă foarte repede și preotul trebuie să cunoască întreaga atmosferă sufletească în care trăiește turma lui.

Cultura generală, adică însușirea ei cer *timp și bani.*

Dacă societatea românească dorește astfel de preoți, nu are decât să și-i facă.

Ar mai rămânea să vorbim de viața și purtarea preotului.

Grigore cel Mare spune: «Precum purtarea păstorului este deosebită de purtarea turmei, așa și purtarea celui ce conduce poporul trebuie să difere de purtarea poporului ¹⁾».

Societatea nu poate numai să critice pe preot, ci dânsa are sfânta datorie să-l susțină cu cinste. Societatea trebuie să țină sus pe preot, așa cum își păstrează în curățenie obiectele dragi, așa să contribuie la viața curată a preotului, la care preotul s'a angajat prin educație și jurământ.

(Va urma).

† Preotul Simion Cornea

Cu ochii plini de lacrimi, înregistrăm aici pierderea unui vrednic și devotat preot al Bisericii noastre. În 22 Mai a. c. moartea nemiloasă a răpit de la sf. altar și a smuls din brațele familiei sale îndurerate pe preotul nostru Simion Cornea din Bătănia (Ungaria).

Regretatul răposat și-a consacrat întreaga sa viață Bisericii noastre, pe care a servit-o cu evlavie și familiei sale, pe care a iubit-o foarte mult. La anul 1893 a primit darul preoției pentru parohia Răpsig, unde a servit până în 1897, când a trecut la fruntașa noastră parohie Bătănia, pe care a păstorit-o până la încetarea sa din viață.

În anul 1920, când s'a făcut delimitarea frontierelor între România și Ungaria, părintele Cornea a rămas la parohia sa în Ungaria, iar autoritățile maghiare l-au dus în lanțuri la pușcăria din Seghedin,

¹⁾ Op. cit. p. 351.

unde a stat închis patru luni de zile, până când instanțele judecătorești l-au achitat. Cu toate acestea el a rămas ca o sentinelă a parohiilor noastre din Ungaria, rămase toate vacante. Grație activității sale plină de prmejdii, azi toate parohiile noastre din Ungaria își au preoții lor, cari se îngrijesc de trebuințele lor sufletești. —

În vremea din urmă parohiile noastre din Ungaria s'au organizat într'un protopoplat propriu, și ca răsplată pentru ostenețele sale rodnice, părintele Simion Cornea a fost ales protopop cu totalitatea voturilor.

Actele alegerii au fost transpuse de P. S. Sa Episcopul nostru, pentru aprobarea noului protopoplat și titularului său, Sfântului Sinod.

Preotul Simion Cornea s'a născut în anul 1868 în comuna Răpsig, jud. Arad. Studiile liceale cu maturitate le-a terminat în anul 1889 în Brașov. Iar cursurile teologice le-a terminat în anul 1891 în Arad.

În anul 1893 s'a căsătorit cu Ecaterina Iancu, fiica preotului de atunci din Cintel, Ioan Iancu. Din această căsătorie Dumnezeu i-a dăruit un copil și 5 fete: Gheorghina, Felicia, Lucian, Elvira, Livia și Eugenia. — În mormântarea preotului S. Cornea s'a făcut în 23 Mai a. c. între regretele unanime ale familiei îndurerate, ale poporului credincios, care l-a petrecut plângând la cimitir, și ale tuturor celor ce l-au cunoscut. Prohodul l-au săvârșit 7 preoți, toți din Ungaria.

E de remarcant că, întreaga familie a părintelui Cornea, se află în România, numai mormântul său a rămas în Ungaria, ca o dovadă că păstorul bun își dă sufletul pentru oile sale.

Îndureratei familii îi exprimăm sincere condoleanțe, iar pe bunul Dumnezeu rugăm să așeze sufletul răposatului preot Simion Cornea în cununa sfinților.

Săptămâna Crucii Roșii la Arad.

Sâmbătă, 21 Mai, s'a început săptămâna Crucii Roșii în orașul nostru. La orele 5 d. m. a avut loc în Sala Teatrului orașănesc un festival, dat de Filiala Arad a Societății Naționale de Cruce Roșie din România. Prin stăruințele doamnei prezidente Maria Dr Botiș festivalul a reușit bine.

Programul festivalului, compus din mai multe puncte, a avut darul de a deștepta și alimenta sentimentul iubirii față de copil. Școala Nr. 22, de sub conducerea D-lui Director S. Albu, a contribuit cu mai multe puncte și s'a distins nu numai prin executarea lor plăcută, ci și prin frumoasele costume românești. Copiii însușieți de Dl Albu se simțeau deplin stăpâni pe rolul lor. O Școală disciplinată. Laudă lor!

Poezia ocazională: *Crucea Roșie* a fost recitată

de Lucian Șiclovan, dela Grădina de copii a D-șoarei E. Tomoșoiu. A fost viu aplaudat de public, dându-i-se astfel ocaziunea să învețe că numai lucrul săvârșit bine se încununază cu laudă. Poezia aceasta făcută de D-na Dr. Botiș o dăm în întregime, ca să se poată utiliza și la alte asemenea ocaziuni.

Crucea Roșie.

Eu eram așa de mic
Și nu puteam lucra nimic.
Eram chiar slab și micuț
Numai cât un piticuț.
Iar azi... vedeți ce voinic
M'am făcut? ... Ei ce să zic?
Iată vă spun, pe derost,
Chiar așa pre cum a fost.

Intâiu măculița mea
M-a îngrijit cum știe ea.
Crucea Roșie, mai apoi,
Luptând cu grele nevoi,
A adunat, an de an,
Leu cu leu și ban cu ban
Și-a făcut la Săvârșin,
Pentru cei slăbuți, cămin,
Unde suntem îngrijiți
Și foarte bine nutriți
Ca să creștem tari la os,
României de folos.

S'a produs bine și Grădina de copii a D-nei Friedmann, cu dialog, recitări și dansuri.

Piesa «Inimi Nobile» a Dnei Elena Dr. Aciu, jucată de elevi și eleve dela Școala Nr. 22, a fost foarte potrivită cu caracterul acestui festival. Elena Vasiliu, din clasa a VII-a, a dat dovadă de aptitudini pentru scenă.

Celor cari am fost acolo, festivalul dat de Crucea Roșie ne-a oferit câteva clipe de mândrie și înălțare sufletească. Ne-a oferit prilejul de a privi mai de aproape un scump buchet de floricele frumoase din grădina tineretului, către care azi, mai mult ca oricând, trebuie să se îndrepte privirile noastre, Dna Dr. Botiș, mama care a crescut copii, a dat nenumărate dovezi că iubește acele floricele plâpânde și că ar dori să le vadă cât mai frumoase în împrejurările grele, prin cari trecem. Președinta Crucii Roșii nu sa înfricat de greutăți. Cu credință în ajutorul lui Dumnezeu, cu gândul la copiii debili și lipsiți, cu dragoste în inimă pentru slujba misionară și cu prea prețiosul concurs al Dnelor din Comitet: Dna Col. Rîșcuția vice-președintă, Dna Dr. Șiclovan, Dna Boșneac, etc... a făcut tot posibilul ca și în vara aceasta să se audă plăcutul ciripit de păsărele în Căminul Coloniei de vară a Crucii Roșii din comuna Săvârșin.

Misiune religioasă în Pecica.

Pătrunși de florul sfânt al răspunderilor pastorale și entuziasmați de duhul profetic al înaltei chemări misionare, preoții din cercul religios Pecica au ținut în zilele de 1, 2 și 3 Aprilie a. c. misiune religioasă în frunțașă comună Pecica, sub conducerea președintelui Păr. Ioan Popescu, onorată de prezența I. P. C. Sale Păr. Dr. I. Suciu.

Poporul credincios, setos după cuvântul dumnezeiesc, se adună pentru ca în atitudinile de rugăciune să asculte și pe ceie în virtutea comandamentului Mântuitorului, cuprins în Evanghelie „Mergând învățați toate neamurile...”, au venit la ei cu gândul de a le vesti pe Hristos.

Popas de odihnă pentru unii, prilej de reculegere și înălțare sufletească pentru alții, au fost rezultatul acestei sf. misiuni.

Serviciile divine, săvârșite în sobor, au fost celebrate în toată splendoarea lor, ceace a și trezit în sufletele celor de față sentimente de evlavie.

Programul bogat al acestei misiuni religioase s'a deslășurat după cum urmează:

Vineri, ceasuri cu sf. Liturghie mai înainte sfînșită, la care s'a făcut pregătirea credincioșilor pentru mărturisirea păcatelor. Sâmbătă, în 2., Utrenie și sf. Liturghie cu rugăcuni și ectenii pentru cei morți și mărturisirea elevilor și a tuturor tinerilor membri în Societatea „Sf. Gheorghe”. După amiază vecernie în sobor, răspunsurile dându-le corul intelectualilor „Frăția”, condus de iscusitul dirijor, învăț. dr. N. Lăita. A predicat Păr. Nicolae Mărgineanu din Nădlac, despre necesitatea mărturisirii, împodobindu și vorbirea cu exemple edificatoare. A urmat apoi taina sf. Maslu, la care s'au supus vre-o 80 de credincioși, suferind de diferite boale, între care vre-o 10 copii fiind atinși de paralizie infantilă, care a bătuit cumpnit în această comună. Apoi a urmat mărturisirea membrilor corului „Frăția” și o mulțime de intelectuali și popor, în număr de vre-o 200 suflete.

Dat fiind numărul mare al celor ce au primit sf. Maslu și a celor cari s'au mărturisit, administrarea acestor taine a durat până seara, când apoi iarăși în sobor s'a săvârșit denia, la care mulțimea credincioșilor a umplut sf. Biserică. A vorbit Păr. Gheorghe Gruin despre mântuirea sufletului, arătând că la obârșia potopului de crize, prin care trecem, stă criza de credință. Duminică la ora 8 dimineața sosește dela Arad Păr. Arhim. Dr. I. Suciu, împreună cu Păr. C. Turic, cari împreună cu toți preoții cercului au săvârșit sf. Liturghie, răspunsurile liturgice le dă corul Soc. „Sf. Gheorghe” sub conducerea inimosului inv. Ilie Popian. Predică Păr. Arhim. Dr. I. Suciu în legătură cu Evangelia zilei, arătând că și azi bunii creștini tre-

buie să poarte crucea cea grea ce li-se pune din partea lumii, întocmai ca în primele ere creștine.

Urmează apoi cuminecarea celor mărturisii în ziua precedentă, dându-se frumosul prilej de a se vedea copil lângă părinți, tânări lângă bătrâni, țărani alături de intelectuali, apropiindu-se cu sfințenie de Sf. Potir. După amiază, la vecernie, Păr. Gh. Turic din Otlaca, împreună cu 2 preoși, săvârșește Vecernia, la care vorbește fiul său, Păr. C. Turic din Arad, despre adevărata Biserică.

Ca încheiere Păr. Ioan Popescu mulțumește cu cuvinte emoționante mai întâi Păr. Arhim. Dr. I. Suci, rugându-l să transmită mulțumirile și sentimentele de recunoștință și devotament față de bunul nostru Stăpân, P. S. Sa Păr. Episcop, promotorul acestor sf. misiuni, apoi mulțumește tuturor preoșilor cari au contribuit la această înălțătoare sărbătoare a parohiei Pecica.

Se împart apoi credincioșilor o mulțime de cărți de propagandă religioasă din Biblioteca creștinului ortodox.

Gheorghe Gruin
preot în Semic.

Misiune religioasă în colonia Hunedoara-Timișană.

În zilele de 16-17 Aprilie a. c. s'a săvârșit o frumoasă misiune religioasă, împreună cu taina sft. maslu, în colonia Hunedoara-Timișană, protopopiatul Vinga.

Misiunea a fost condusă de păr. misionar tractual, T. Liviu Mihailovici din Murani., și păr. T. Stan din Seceani.

Sâmbătă seara, la vecernie, predică păr. T. L. Mihailovici despre necesitatea mărturisirii păcatelor. Cu spicuri din scriptură, din sffii. părinți, pilde grăitoare și bine întrebuițate., a făcut ca predica să fie deplin înțeleasă.

La ora 9 seara întrerupându-se mărturisirea pentru mâne-zi, se săvârșește utrenia. La sfetlină, păr. Stan își desfășoară cuvântarea cu o privire asupra sf. taine, oprindu-se asupra sft. maslu, când zice sf. ap. Iacob: „este bolnav cineva între voi, să chleme preoșii bisericii să se roage pentru el, ungându-l pre dânsul cu unt-de-lemn în numele Domnului“ (4. 14.) Arată apoi trebuința acestei taine și asupra mulțimii, a obștei, ștind că toți pățimim.

În 17 Aprilie, zi senină de Duminică. Colonia se îmbracă în strale de sărbătoare. Inima tresaltă la această priveliște, mai ales văzând, cum fiecare vine la biserică sfios cu un șervet în care își aduce

prescura cu o lumină de ceară, spre a fi aprinsă și dată la altar spre slujire.

La daruri, poporul se prosternă smerit, bolnavii, suferinzii și toți „cel însetați“ își pun epitrahilele preoșilor pe cap, alții le sărută, alții, când sunt pomeniți cu numele, își fac cruce și zic: „pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta“.

La priceastă păr. protopop S. Tr. Seculin, coboară înțelepciunea Dumnezelască la priceperea ome-nească. Coloniștii îl cunosc statul, vorba și inima, de când au poposit aici.

Urmează apoi cuminecarea, iar la sfârșit se face procesiune religioasă la câmp, unde, în mare asistență, se săvârșește taina sft. maslu de obște.

Misiunea este încheiată de subsemnatul, mulțumind lui Dumnezeu și aceluia cari s'au ostenit pentru această lucrare plăcută Domnului și folositoare credincioșilor.

Ioan Schiopu

INFORMAȚIUNI.

Vizitație Canonică. *Duminică, în 22 Mai a. c., P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a servit sf. liturghie în comuna Șepreș. Raport detaliat despre aceasta vizită canonică vom publica în numărul viitor.*

O lămurire. *În numărul revistei noastre din 10 Aprilie a. c. am publicat unele informații cu privire la situația inspectorului general Petru Roșianu. Publicarea s'a făcut fără știrea P. S. Sale Episcopului Grigorie, dar nu cu scopul de a apăra persoana cuiva, ci credeam că facem un serviciu Ministerului de culte, în serviciul cărui se află domnul Petru Roșianu.*

Toate școlile din țară își vor închide cursurile la 1 lunie, aceasta întrucât cursurile au început la 1 Septembrie în loc de 15 Septembrie.

Până la 1 lunie vor trebui să fie terminate toate lucrările de sfârșit de an școlar, cum și obișnuita serbare de fine de an.

După această dată nu vor rămâne deschise decât școlile normale, unde se țin examenele de diplomă și liceele unde se va da examenul de bacalaureat.

O hotărâre înțeleaptă. — S'a hotărât de către Ministerul Domeniilor să se trimită în Bacovina și Maramureș, unde populația duce lipsă, toate prisosurile de porumb din Basarabia. Sătenii din Maramureș să-l plătească din munca lor, reparând șosele, iar momentan porumbul să-l cumpere statul, din Basarabia.

Spini din cununa lui Hristos. În catedrala din Andria s'a săvârșit o minune în fața preoșilor și a întregului popor aflat acolo, căci spinii uscați și înegriți de atâta vreme, din cununa Mântuitorului, au înverzit iarăși, iar petele de pe ei s'au înroșit, ca și când ar fi fost stropiți cu sânge proaspăt. Mulțimea a primit minunea cu mare însuflețire și admirație.

O execuție în noaptea de Paști. Era în noaptea Paștilor. Sub bolțile umede și înegrite ale închisorii sunau pașii greoi ai supraveghetorului, care trecea prin camere, observând pe arestați. Iată se apropie de ușa celei, în care era închis un oarecare Vasla... Ușa de fer scârțâie în țâțână și în prag se arată supraveghetorul. Vasla la poziția de drept și îl salută cu cuvintele: „Hristos a înviat!” Păzitorului i-se oprește suflarea, i-se învinețește fața și ochii i-se confundă în orbite...

În zorii zilei, acest Vasla a fost împușcat.

Licitație minuendă.

Pentru darea în întreprindere a reparării radicale și a rezidării unei biserici ortodoxe române în comuna Chisindia, tractul Buteni, — cu termenul licitării pe ziua de 14 Iunie 1932, ora 10 a. m. în localul Școlii primare din loc.

- 1) Prețul de strigare 490.000 Lei, — conform devizului de spese aprobat de Cons. Ep.
- 2) Licitanții vor depune în bani gata 10% din prețul de strigare.
- 3) Licitanții nu-și pot formula pretenziune pentru speșele de concurs.
- 4) Licitanții vor prezenta diplomă de inginer arhitect sau de antreprenor tehnic diplomat.
- 5) Licitantul, — care va lua în întreprindere lucrarea bisericii, — va suporta speșele planului și a devizului de spese de edificare.
- 6) Planul și devizul de spese se pot cunoaște la oficiul parohial ort. rom. din Chisindia.
- 7) Consiliul parohial își rezervă dreptul să dea lucrarea antreprenorului, în care va avea mai mare încredere și garanță.
8. Ofertele închise se vor prezenta la termenul licitării, adresate Consiliului parohial din Chisindia. Chisindia, la 23/IV. 1932.

Consiliul parohial ort. român.

Licitațiune minuendă.

(cu oferte închise.)

Pe baza avizului aprobat de Ven. Cons. Eparhial Nr. 5198/931, pentru construirea din nou a bisericii ort. rom. din comuna Seliște — plasa Radna — conform planurilor și devizelor întocmite de Dl arhitect Rafiroiu dela primăria orașului Arad — și în baza caetelor de sarcini alăturate; se publică licitațiune minuendă, pe ziua de 20 Iunie 1932, orele 3 p. m. în sala școlii primare de stat din loc.

Planurile și condițiunile se pot vedea la Oficiul Parohial.

Seliște, la 22 Mai 1932.

Consiliul parohial ort. rom.

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante *Hălmăgel* în urma trecerii în pensiuine a preotului Ioan Nicula și în urma rezoluțiunei Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1389/932, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, computate dela I. publicare în organul oficios Biserica și Școala.

Venitele parohiei sunt:

1. Venitele stolare legale.
2. Intregirea de salar dela stat, pe care parohia nu o garantează.
3. Sesiune parohială și bir parohial nu este.
4. Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji se afle în parohie locuință pe speșele sale.

Parohia e de clasa III. Recurenții vor avea să dovedească asemenea cvalificațiune.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie vor înainta cererea de concurs, ajustată regulamentar, oficiului Protopopesc al Hălmăgiului în Rîșculița, poșta Baia de Criș, în termenul legal și se vor prezenta în acest interval în Sf. Biserică din Hălmăgel, în vre-o duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, observând dispozițiunile §-lui 33 din Regulamentul pentru Parohii.

Cei din altă Eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Eparhial spre a putea recurge.

Consiliul Parohial ort. rom. Hălmăgel.

În conșelegere cu Leontin Micluția adm. protopop.

—□—

2—3

Conform rezoluțiunei Consiliului eparhial Nr. 3531/1932, pentru îndeplinirea parohiei, devenită vacantă prin încetarea din viață a părintelui Romul Popoviciu, din comuna *Mănerdu*, protopopiatul Ineu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial eparhial „Biserica și Școala”.

Veniturile împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială, constătătoare din 2 camere, 1 bucătărie și supraedificate.
2. Una sesiune parohială, pământ arabil, constătătoare din 32 jugăre după starea faptică.
3. Birul preoțesc, 30 l porumb dela credincoșii ce posed 1/4 seslune și mai mult, iar dela cei ce posed mai puțin 15 l.
4. Stolele legale.
5. Intregirea dotației dela Stat, pentru care parohie nu răspunde.

Alesul va beneficia numai jumătate din venitele parohiale timp de un an dela moartea parohului, până când cealaltă jumătate îl compete vădovei preotese, în sensul § 26 din Reg. pentru parohii, suportând fiecare impozitele după beneficiul ce folosește, iar la casa parohială, văd. preoteasă are dreptul de folosință, jumătate an dela moartea parohului.

Alesul e obligat a catechiza elevii dela școala primară din loc, a predica regulat în Sfânta biserică și a suporta toate impozitele după beneficiul său.

Parohia este de clasa III-a, recurenții vor avea să dovedească asemenea calificări.

Cei ce doresc a compete la aceasta parohie vor înainta recursele, în termenul concursului, adresate Consiliului parohial din Mănerău, la oficiul protopopesc ort. rom. din Iueu, și cu prealabila învoire a D-lui Protoereu tractual se vor prezenta în acest interval în sf. biserică, în vre-o Duminică ori sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice, observând strict dispozițiunile § 33 din Reg. pentru parohii.

Cei din altă eparhie vor dovedi că au binecuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Dat în ședința extraordinară a Cons. par. ort. rom. din Mănerău ținută la 17 Aprilie 1932. — În coințelegere cu Mihail Cosma Protopresbiter.

— □ —

2—3

Prin strămutarea preotului Darie Faur, parohia Pătârș (protopoplatul Lipovei) a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluțiunii Ven. Consiliu eparhial No. 3516/932 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul officios „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Una sesiune parohială de 32 jugh. cadastrale
2. Locuință în edificiul fostei școale confesionale în care e plasată și sala de învățământ, cu intravilan
3. Stolele legale.
4. Bir preoțesc 15 litri grâu de fie care număr de casă.
5. Eventuala întregire dela Stat, pentru care parohia nu răspunde.

Alesul este obligat a suporta toate impozitele după întreg beneficiul preoțesc, va predica regulat și va catechiza elevii, dela școala primară din localitate.

Parohia e de clasa a III-a, deci reflectanții vor dovedi asemenea calificări.

Reflectanții sunt poștiți ca recursele adresate Consiliului parohial ort. rom. din Pătârș să le înalenteze oficiului protopopesc ort. român Lipova în termenul concursual, sub durata căruia, pe lângă respectarea dispozițiilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Cel din altă parohie vor avea să dovedească, că spre a putea recurge, au consimțământul P. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Pătârș dela 8 Maiu 1932.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu Fabriciu Manuilă ss. protopop.

— □ —

2—3

Consiliul parohial ort. român din Șimand, protopoplatul Chișineu-Criș (jud. Arad), publică concurs pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune, sistematizat prin rezoluțiunea Ven. Consiliu eparhial Nr. 6810/1912, pe lângă parohul deficient Stefan Leucuța, cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial al Eparhiei „Biserica și Școala”.

Beneficiile împreunate cu această parohie sunt:

1. Una sesie pământ arabil și pășune, ca beneficiul fundamental;
2. Una sesie pământ arabil și pășune, ca răscumpărare de bir și stole, conform concluzului Ven. Consiliu eparhial Nr. 2571/1902;
3. Două intravilane în estenzlune de 1600 st. p.
4. Casa parohială cu intravilanul ei dela fosta școală confesională din Șimandul de sus;
5. Stolele legale pentru serviciile religioase dispensabile, cari nu se cuprind în concluzul Ven. Consiliu Eparhial Nr. 2571/1902.

Parohia este de clasa I-a (Intâla), deci dela concurenți se cere calificăriunea regulamentară prescristă.

Alesul capelan va oficia și predica în fiecare Duminică și sărbătoare sf. slujbă, când îl este rândul, precum și toate serviciile, cari l-se vor cere de către credincioși, în sf. biserică și va catechiza la clasele din Șimandul de sus, fără nici o altă remunerațiune.

Va plăti toate impozitele comunale și către Stat după beneficiul său de capelan, care este jumătate din cele înșirate la p. 1, 2, 3, și 5.

Rugările ajustate cu documentele necesare, adresate „Consiliului parohial ort. român din Șimand” se vor înainta în termenul concursul Oficiului protopopesc ort. român din Chișineu-Criș, jud. Arad, iar concurenții — cu prealabila autorizație a protopopului — se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Șimand, pentru a dovedi dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Concurenții din alte Eparhii vor putea concura numai cu învoirea și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial.

Din ședința Consiliului parohial din Șimand, ținută la 17 Aprilie 1932.

În conțelegere cu:

Consiliul parohial

Petru Marșeu m. p.

protopop.

— □ —

2—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Red. responsabil: Protopop SIMION STANA